

1. ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΔΗΘΕΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΟΛΥΤΕΚΝΩΝ ΧΩΡΙΣ ΑΝΤΙΚΡΙΣΜΑ ΔΗΛΑΔΗ...

Μέσο: . . . . . ΤΟ ΠΑΡΟΝ

Ημ. Έκδοσης: . . . 22/04/2012 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 22/04/2012

Σελίδα: 12

Διατάξεις δήθεν υπέρ των πολυτέκνων χωρίς αντικρίσμα

Του
ΒΑΣΙΛΗ ΘΕΟΤΟΚΑΤΟΥ
Δικηγόρου - Προέδρου της
Ανωτάτης Συνομοσπονδίας
Πολυτέκνων Ελλάδος

Τον Σεπτέμβριο του 1992 δημοσιεύθηκε ο νόμος 2082/1992 (ΦΕΚ 158Α), ο οποίος στο άρθρο 52 λάμβανε ειδική πρόνοια για τη στέγαση των πολυτέκνων που προστάτευαν επτά παιδιά. Αναφέρει δε η διάταξη αυτή τα εξής κατά λέξη: «Σε πολυτέκνους που προστατεύουν επτά (7) παιδιά και άνω παρέχεται η δυνατότητα να τυγχάνουν άμεσης στεγαστικής συνδρομής με τη μορφή χορήγησης δανείου ή παραχώρησης εργατικής κατοικίας, κατά παρέκκλιση των διατάξεων του ν. 2963/1954, όπως ισχύει, και του επί τη βάση του άρθρου 2 του ίδιου εκδοθέντος Κανονισμού "περί προϋποθέσεων παροχής κατοικίας και δανείων από τον ΟΕΚ", δυνάμει της υπ' αριθμ. 30727/4815/4-8-71 κ.λπ. ΥΑ και ειδικότερα των άρθρων 2, 3, 4 και 29 του Κανονισμού τούτου.

Η διάταξη αυτή ισχύει και στις περιπτώσεις εκείνες που είχε χορηγηθεί δάνειο από τον ΟΕΚ ή άλλο στεγαστικό φορέα και η κατά τα άνω αύξηση των μελών της οικογένειας δεν καλύπτει πλέον τις στεγαστικές ανάγκες του δικαιούχου. Η σειρά προτεραιότητας ικανοποίησης του αιτήματός των προσδιορίζεται ανάλογα των επί πλέον του άνω αριθμού τέκνων που προστατεύουν».

Αυτή είναι η διάταξη του νόμου. Έχουν περάσει σχεδόν 20 χρόνια από τη δημοσίευση του νόμου. Κυβερνήσεις ήλθαν και παρήλθαν. Υπουργοί Εργασίας και πρόεδροι του ΟΕΚ παρήλασαν ουκ ολίγοι. Ουδέποτε εφαρμόστηκε αυτή η διάταξη.

Όσοι δε πολυτέκνοι είχαν τις προϋποθέσεις της παραπάνω διατάξεως και απευθύνονταν στον ΟΕΚ, για να τύχουν της προβλεπόμενης αυτής στεγαστικής συνδρομής, ελάμβαναν τη στερεότυπη απάντηση: «Δεν υπάρχει κονδύλιο στον προϋπολογισμό για τις περιπτώσεις αυτές»!

Δηλαδή, ψηφίσθηκε και υποτίθεται ότι ισχύει η παραπάνω διάταξη εδώ και 20 χρόνια και είναι χωρίς αντικρίσμα, αφού ουδέποτε εφαρμόστηκε και ουδείς πολυτέκνος με επτά προστατευόμενα τέκνα μπορεί να την επικαλεσθεί. Προφανώς, ισχύει και εδώ ότι τα επτά τέκνα θεωρούνται τεκμήριο πλουτισμού, όπως θεωρεί το υπουργείο Οικονομικών τεκμήριο πλουτισμού τα τέσσερα και άνω προστατευόμενα τέκνα, αφού επιμένει και έχει καθιερώσει φορολογική απαλλαγή για όσους έχουν τέσσερα προστατευόμενα τέκνα 15.000 ευρώ, ενώ το όριο της φτώχειας στην περίπτωση τους ανέρχεται σε 21.337 ευρώ ετησίως. **Εφέτος δε θα κληθούν να πληρώσουν φόρο εισοδήματος 2.754 ευρώ (!) για το εισόδημα αυτό, που είναι στο όριο της φτώχειας.**

- Με την παράγραφο 2 του άρθρου 10 του ν. 3454/2006 ορίστηκε ότι «οι οργανώσεις πολυτέκνων... μπορεί να ενισχύονται, για την εκπλήρωση των στόχων τους, από το υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, από καθαρό προϋόν του Ειδικού Κρατικού Λαχείου και μέχρι ποσοστό τρία τοις εκατό (3%) αυτού. Με απόφαση του υπουργού Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης καθορίζονται η διαδικασία, οι προϋποθέσεις και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της διάταξης αυτής». Τέτοια, όμως, απόφαση του υπουργού μέχρι σήμερα δεν έχει εκδοθεί και ούτε φαίνεται ότι υπάρχει διάθεση για την έκδοσή της!

- Ακόμη, στο άρθρο 17 του παραπάνω νόμου προβλέπεται η σύσταση Εθνικού Συμβουλίου Οικογένειας και Πληθυσμού ως «συμβουλευτικού - γνωμοδοτικού οργάνου του υπουργού Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης». Μέχρι σήμερα ούτε η προβλεπόμενη από την παρ. 3 του ίδιου άρθρου Υπουργική Απόφαση έχει εκδοθεί ούτε βεβαίως έχει συνεδριάσει το εν λόγω Εθνικό Συμβούλιο ούτε υπάρχει τέτοια προοπτική!

Ποιο νόημα έχουν τότε οι ψηφιζόμενες διατάξεις, αφού ουδέποτε εφαρμόζονται; Οι έχοντες την ευθύνη της εξουσίας φαίνεται ότι μεριμνούν μόνον για ζητήματα «ιδιαίτερου ενδιαφέροντος» και όχι και για αυτά που αφορούν την καθημερινότητα του πολίτη και τους πολυτέκνους. Ο λαός έχει μια σοφή ρήση: **«Βλάχο θέλει και μπροστάρη το κοπάδι στη βοσκή».** Φαίνεται, όμως, ότι και ο λαός το έχει ξεχάσει αυτό και μάλλον δεν ενδιαφέρεται να βρει τον βλάχο και μπροστάρη που θα τον οδηγήσει στη βοσκή, αλλά απολαμβάνει μακαρίως τον ύπνο του, προφανώς αναμένοντας «ιδείν το τέλος».